

Informacja prasowa

Ponad 1 mln zł od NFOŚiGW dla Roztoczańskiego Parku Narodowego na ochronę zagrożonych gatunków

Stado koników polskich dostanie nowe poidła i pańniki, a traszka grzebieniasta i kumak nizinny będą bezpiecznie mogli przejść swoje trasy migracyjne. Roztoczański Park Narodowy dzięki podpisanym umowom 19 czerwca 2023 roku otrzyma łącznie ponad milion złotych na modernizację hodowli konika polskiego oraz ochronę gatunków i siedlisk mokradłowych.

W ramach projektu „Ochrona i przywracanie różnorodności biologicznej i krajobrazowej” Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska podpisał z Roztoczańskim Parkiem Narodowym dwie umowy. Pierwsza dotyczy projektu „Czynna ochrona gatunków i siedlisk mokradłowych Roztoczańskiego Parku Narodowego”, NFOŚiGW dofinansuje go kwotą blisko 700 tys. złotych, co stanowi 90% kosztów kwalifikowanych. Druga dotyczy projektu „Modernizacja i adaptacja Ośrodka Hodowli zachowawczej konika polskiego w Roztoczańskim Parku Narodowym wraz z zakupem wyposażenia”, dofinansowanie wyniesie ponad 340 tys. złotych, co stanowi 87,47% kosztów kwalifikowanych.

–Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w ostatnich 5 latach przekazał blisko 6 mln złotych na ochronę przyrody na Lubelszczyźnie. NFOŚiGW dofinansował Roztoczański Park Narodowy kwotą ponad 2 mln złotych. Podpisaliśmy dziś kolejne dwie umowy, które pomogą należycie zadbać o zagrożone i rzadkie gatunki zwierząt. Dzięki tym projektom będą miały one lepsze warunki do życia, czy to konik polski w hodowli, czy żółw błotny i traszka na mokradłach. Ochrona zagrożonych gatunków jest niezwykle istotna, dzięki niej dbamy o zachowanie różnorodności biologicznej – mówi wiceprezes NFOŚiGW Sławomir Mazurek.

Celem projektu „Czynna ochrona gatunków i siedlisk mokradłowych Roztoczańskiego Parku Narodowego” jest ochrona zagrożonych dwóch typów siedlisk - borów bagiennych i torfowisk wysokich oraz pozostałych siedlisk mokradłowych. Zostanie poprawiony ich stan oraz utrzymana zostanie obecnie zajęta przez nie powierzchnia 236,17 ha. Projekt przewiduje ochronę 8 zagrożonych i rzadkich gatunków zwierząt mokradłowych lub od mokradeł zależnych, m.in.: traszki grzebieniastej, kumaka nizinnego, żółwia błotnego, bociana czarnego, orlika krzykliwego, derkacza, sóweczki, puszczyka uralskiego.

W ramach projektu zostaną wykonane roboty ziemne w zakresie odcinkowego zasypywania rowów odwadniających, wzmocnienie istniejących zastawek na rowach czy budowa przepustu przelewowego.

Odptyw wody istniejącymi rowami melioracyjnymi połączony z co raz dłuższymi okresami suszy powodują zanik siedlisk wodnych i błotnych. Konsekwencją tych przemian jest regres i zanik związanych z tymi siedliskami gatunków roślin i zwierząt, m.in. płazów, gadów oraz ptaków i ssaków bezpośrednio i pośrednio związanych z mokradłami (będącymi miejscem rozrodu, miejscem funkcjonalnym - żerowiskiem, wodopojem itp.). Działanie zostało zaplanowane w 14 lokalizacjach w oparciu o doświadczenia Parku z 2019 r. oraz obserwacje ich skutków.

Zostaną okresowo zabezpieczone coroczne trasy migracji płazów i gadów z miejscami zimowania oraz ich przenoszenie do zbiorników wodnych - miejsc rozrodu, oznaczanie i liczenie. Trasy corocznych wiosennych migracji na terenie RPN przecinają drogi publiczne. Zwierzęta te pokonując dystans około 0,5-1 km, ginęły na drogach (czasami masowo) rozjeżdżane przez pojazdy. Zabezpieczenie tras migracji 3050 mb barier powoduje spadek śmiertelności płazów i gadów na drodze. Wiedza dot. zróżnicowania gatunkowego, liczebności płazów żywych i martwych oraz natężenia ruchu pojazdów pozwoli na uzupełnienie ciągu danych pozyskiwanych od początku XXI w. oraz daje możliwość oceny sytuacji w danym roku i zmienności wieloletniej populacji płazów w RPN.

Ekosystemy nieleśne zostaną wykoszone ręcznie kosą mechaniczną, co pozwoli utrzymać miejsca żerowania ptaków. Wykazanie przeciwdziałania sukcesji roślinności wysokiej na terenie ekosystemów nieleśnych w dolinie Wieprza służących jako miejsca żerowisk ptaków drapieżnych. Utrzymanie 37,62 ha terenów otwartych przyczyni się do zachowania bezpiecznych żerowisk i bliskości bazy pokarmowej.

Na terenie Roztoczańskiego Parku Narodowego będzie realizowane również drugie przedsięwzięcie wsparte dotacją w wysokości ponad 340 tys. złotych. Założeniem projektu „Modernizacja i adaptacja Ośrodka Hodowli zachowawczej konika polskiego w Roztoczańskim Parku Narodowym wraz z zakupem wyposażenia” jest przede wszystkim zachowanie pierwotnej rasy koni i poprawa bezpieczeństwa w hodowli zachowawczej dla koni i turystów.

W ramach projektu zostaną zmodernizowane i rozbudowane drewniane ogrodzenia wydzielające miejsca hodowli i bytowania koników na terenie parku. Odgródzenie takich miejsc w hodowli rezerwatowej jest konieczne z uwagi na bliskość szlaków komunikacyjnych i ma na celu zapewnienie bezpieczeństwa zarówno konikom, jak i ludziom przebywającym na tych szlakach. Hodowla rezerwatowa konika polskiego jest prowadzona na obszarze prawie 200 hektarów. Warunki atmosferyczne oraz naturalne zużycie elementów wygradzających miejsca wypasu koników powodują konieczność systematycznej modernizacji i przebudowy zniszczonych elementów ogrodzeń (łącznie do końca 2025 roku zmodernizowanych i przebudowanych będzie 9 tys. mb).

Zaplanowano również zakup elementów wyposażenia budynków stajennych, tj. automatycznych poidła i podstawek pod lizawkę. Poidła automatyczne, z uwagi na całodobowe użytkowanie, ulegają ciągłemu zużyciu i awariom powodującym zalewanie budynków stajennych, stąd konieczność wymiany uszkodzonych urządzeń. Ważnym elementem projektu jest zakup mobilnych paśników – pozwolą one nie tylko na usprawnienie procesu dokarmiania koników w okresie zimowym, lecz także przyczynią się wspierania naturalnego odruchu poszukiwania pożywienia przez zwierzęta.

Zorganizowanie hodowli konika polskiego w sposób możliwie najbardziej zbliżony do warunków naturalnych jest niezwykle istotne ze względu na ochronę i zachowanie tej najbardziej prymitywnej w Europie rasy konia. Przyczynia się również do utrzymania cennych siedlisk dla ptactwa w nieleśnych ekosystemach łądowych parku, wspiera utrzymanie właściwego stanu tych siedlisk oraz zapobiega sukcesji wtórnej.

Umowy zostały podpisane 19 czerwca 2023 roku w KM PSP w Zamościu przez wiceprezesa NFOŚiGW Sławomira Mazurka i przedstawiciela beneficjenta Andrzeja Wojtyło – Dyrektora Roztoczańskiego Parku Narodowego.

***

Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej (NFOŚiGW) jest liderem we wdrażaniu programów zmieniających na lepsze jakość życia w Polsce. Od ponad 33 lat inicjuje i wspiera działania na rzecz środowiska i transformacji energetycznej. Podległa Ministerstwu Klimatu i Środowiska instytucja finansuje i współfinansuje przedsięwzięcia proekologiczne. Dzięki środkom NFOŚiGW uruchomiono inwestycje o wartości ponad 290 mld zł z czego prawie 2/3 dzięki środkom własnym NFOŚiGW. Z jej wsparcia korzystają zarówno przedsiębiorcy, samorządy i administracja państwowa, jak i uczelnie, organizacje pozarządowe i osoby prywatne.

*****

Wydział Promocji i Komunikacji Społecznej
Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej
ul. Konstruktorska 3a, 02-673 Warszawa
media@nfosigw.gov.pl